

дѣто са и удържа до XIV-я вѣкъ. За распространението на богомилството тука способствуваха сжщитѣ политически обстоятелства и вътрѣшны безредицы на България, за които и по-горѣ говорихмы (§ 32).

Тѣй, въ края на XII-й вѣкъ и въ началото на XIII-й въ България настава Самуиловото време, както и ще видимъ на долу.

ПЕРІОДЪ V-ый.

(Търновскый періодъ.)

Отъ въздиганьето на българското царство при Асѣня I до нападеніето на Татаритѣ при Тертера I (1186—1286)

§ 37. Влахо-българско възстаніе и начало на второто българ. царство.

Къмъ края на XII-то столѣтіе, България са призова на новы участи слѣдъ честитъ единъ сѣюзъ съ Влашко: двама братя *Асѣнь* и *Петъръ*, които произхождатъ отъ колѣното на Радомира или Гавріила сына Самуилова, и слѣдов. бѣхъ отъ българска царска кръвъ, — повдигнахъ прѣпорецъ за народна независимостъ. Туй възстаніе въ исторіята е извѣстно подъ името *Влахо-българско възстаніе*, и види се, че Влашко, което отдавна е било область на българското царство, да е прибрало рода на вѣтхитѣ царѣ и прехвърлило прѣзъ Дунава първитѣ дружини за неговото освобожденіе отъ Гръкоримлянитѣ. Какъто и да е, Асѣнь и Петъръ съ мждрата си политика, можихъ да турѣтъ основаніе на новото българско царство подъ име *Влахо-Българско*, на което столицина станъ *Търново*, градъ разположенъ всредъ България, между Дунава и Стара-Планина.